

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται δις της εβδομάδος, την Πέμπτην και Κυριακήν. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληρωτικά. — Η τιμή των καταγραφών είναι είκοσι 30 λεπτά δια τόν στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά δια τόν στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τόν εργαζόμενον εντός του καταστήματος της Γενικής Διευθύνσεως των Ταχυδρομίων Δικταριωτήν των Β. Εφημερίδων εις διευθύνσεως παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομίων, και εντός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν. Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 de par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les supplémens. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΠΕΜΠΗ, 15 Αυγούστου 1840.

JEUDI, 27 Août 1840.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, 14 Αυγούστου 1840.

Αί από Ευρώπης και Τουρκίας έλθουσαι έσχάτως εις Αθήνας ειδήσεις, έπροξένησαν παρ' ήμιν ζωηράν εντύπωσιν, και τοϋτο κυρίως νομίζομεν, δια τόν έμπαθή τρόπον με τόν όποϊον ώμίλησαν περι τών προκειμένων πραγμάτων αι Άγγλικαι και Γαλλικαι εφημερίδες. Δέν πρέπει όμως να υποτεθῆ ότι εις την παρούσαν περίστασιν αι Έλληνικαι εφημερίδες άπει κόνισαν ακριβώς την κοινήν της Ελλάδος γνώμην. Όμοιοι κατά τοϋτο με τας Ευρωπαϊκάς, αι εφημερίδες μας αϋται και ιδίως ο Φίλος του Ααού, παρεδόθησαν εις όλην την όρμην των πρώτων εντυπώσεων, και έντεϋθεν ελάλησαν μ' ένθουσιασμόν μάλλον παρά με λογικήν. Κανείς βέβαια εκ των ανθρώπων όσοι συνειρίζουσι να κρίνωσι περι των πραγμάτων με ψυχρόν αίμα, δέν συμμερίζεται τας άπάτας εκείνων, όσοι μας παριστώσι την Ευρώπην έτοιμήν να διαρρήξη τὰ προχώματα όσα ή κοινωνική φρόνησις άντέθεσε άχρι τοϋδε εις τας άμοιβαίαις άντιζηλίαις και τας υπερβολάς των συμφερόντων των διαφόρων επικρατειών· και άν άφ' ενός οϋδεις ήθελε τολμήσει να θεωρήση άπίθανον πρόσκαιρον τινα σύγκρουσιν, άφ' έτέρου όμως ο όρθός λόγος δίδει πολλήν βαρύτητα, εις την όποϊαν ο Αθηναϊκός τύπος κακώς ποιών δέν άνέφερε γνώμην ενός Παρισινού εφημεριδογράφου, όστις εν μέσφ του πολλού θορύβου των συναδελφών αϋτοϋ ήρκέσθη να παρατηρήση α ότι ή ειρήνη του κόσμου είναι άναμφιβόλως άγαθόν άρκετά πολύτιμον ώστε οι θέλοντες ν' άνταλλάξωσι αϋτό δια τών ωφελειών του πολέμου ν' αναλογίωσι προηγουμένως επιμελέστατα ο όποϊαι τάχα δύνανται να ήναι πραγματικώς αι ωφέλειαι αϋται. » Άναμφιβόλως ή Ελλάς δέν άγνοεί ότι οϋσιωδέστατα συμφέροντα διέπουσι την πολιτικήν των Ευρωπαϊκών δυνάμεων εις την Άνατολήν, οϋδ' άμφιβαλλει ότι αι διαφωνίαι των είναι εν μέρει δυσυμβίβαστοι· αλλά και άπέναντι των διαφωνιών τούτων δυσκόλως δυνάμεθα να υποθέσωμεν ότι θέλουσιν αϋται θεωρηθῆ πολυτιμώτεροι από την ήσυχίαν της Ευρώπης, και έτι δυσκολώτερον άκόμη ότι θέλει θυσιασθῆ αίφνης χάριν αϋτών όλη ή ευημερία όσην ή Ευρώπη άπέκτησεν εν σχέπει είκοσιπενταετοϋς ειρήνης, ενφ' κυρίως δυνάμεθα να είπωμεν ότι δέν εκλείσθη εισέτι ή θύρα των ειρηνικών συμβιβασμών. Παρηλθεν ήδη ο καιρός καθ' όν στεναί προσωπικών παθών παραφοραί τυραννικώς έπαιδαγωγούν την ύπαρξιν των εθνών και σήμεραν κατ' ευτυχίαν ο κυριώτερος κανών και όδηγός της ύπάρξεως ταύτης είναι τα θετικά των εθνών συμφέροντα. Τα έθνη έγκαυχώνται την σήμεραν όχι πλέον εις προπετή και μάταιον ένθουσιασμόν, άλλ' εις την φρόνησιν των διαλογισμών των και εις την περινοϊαν των μέτρων τὰ όποια παρήγαγον τὰ πλούτη και τὰ φώτα των· οϋτω λοιπόν, έπειδή δέν πρόκειται ήδη να κατακτηθῆ ή Άνατολή, άλλά να ρυθμισθῆ και κανονισθῆ ή ύπαρξις της, είναι βεβαίως έπιτετραμμένον να ελπίζωμεν εναντίον της γνώμης των εφημεριδογράφων, ότι ή λύσις του ειρηνικου τούτου προβλήματος δέν θέλει παραδοθῆ εις την τύχην του πολέμου.

Αί Κυβερνήσεις όφείλουσιν εις την ιδίαν αϋτών άξιοπρέπειαν, να λάθωσι κατά τας δυσκόλους ταύτας περιστάσεις τὰ πολεμικά μέτρα περι όν γίνεται τόσος λόγος· άλλ' αϋτά ταϋτα τὰ μέτρα τὰ άπανταχού ληφθέντα υποδεικνύουσιν ότι αι δυνάμεις δέν θέλουσι ως εκ της Τουρκο-αιγυπτιακής ρήξεως καταστήσει εις πόλεμον μέλλοντα να γένη, άν ποτε διαρραγή, καταστρεπτικώτατον ήδη, δια τὰ φοβερά μέσα όσα ή επιστήμη και ή βιομηχανία έθεσαν εις την διάθεσιν όλων των επικρατειών.

Και άν δέν έφοβούμεθα να κατηγορηθώμεν ως προφηται ήθέλαμεν ειπει ότι τότε μάλιστα ότι ο κόσμος όλόκληρος θέλει παρασκευασθῆ εις πόλεμον, θέλει γενῆ προφανέστατα όλλον ότι ο πόλεμος είναι άδύνατος έκατέρωθεν, εκτός άν ακατάληπτός τις ίλιγγίσις καταλάβει κανέν των όπλισμένων μερών, άλλά και εις αϋτήν άκόμη την περίστασιν ο άγών δυσκόλως δύνανται να καταστήσει άγών γενικός.

Ίδου τι φρονεί εν τη Ελλάδι ή κοινή γνώμη περι τών προκειμένων μεγάλων πραγμάτων, αι δε εφημερίδες των Αθηνών κακώς ποιούσαι παρασύρονται από τας ξέναις εφημερίδας, διότι της Ελλάδος ή θέσις την έπιτρέπει να κρίνη τὰ περι όν ο λόγος πράγματα μ' άταραξίαν και άπάθειαν, πολυ μεγαλητέραν εκείνων όσοι έχου συμφέρον όποιοιδήποτε εις τὸ προκειμένον ζήτημα.

Ο φίλος του Ααού υποθέτει ότι μετεβάλλομεν γνώμην ως προς τὰ πράγματα της Κωνσταντινουπόλεως και έμετριάσαμεν πολυ τόν τρόπον

INTERIEUR.

ATHENES, le 26 Août 1840

Les nouvelles apportées à Athènes par les deux derniers courriers d'Europe et de Turquie y ont produit une impression assez vive, et cette impression nous semble la conséquence assez naturelle, du langage passionné des journaux de France et d'Angleterre. Il convient toutefois de ne pas considérer l'aspect de nos journaux, comme le reflet fidèle de l'opinion publique en Grèce. A l'instar de la presse occidentale, celle d'Athènes, et en particulier le journal l'Ami du Peuple, s'abandonne trop facilement à l'effet des premières impressions, d'où résulte dans sa façon d'être beaucoup plus d'enthousiasme que de raisonnement, beaucoup plus de chaleur que de logique. — Certes, nul parmi les personnes qui ont coutume de juger les faits avec sang froid, ne partage les illusions qui nous peignent l'Europe comme sur le point de lâcher les dignes que la prudence sociale a opposées aux exagérations des intérêts qui rivalisent d'état à état. On ne voudrait pas nier la possibilité d'un conflit passager, mais d'un autre côté la raison donne du poids à cette opinion, d'un journal parisien, que la presse athénienne a mal fait de ne point enregistrer, et qui au milieu du mouvement que ses confrères se donnaient s'est contenté de dire: « que la paix du » monde valait bien la peine assurément qu'on calculât les » chances de la guerre avant de s'y aventurer. » — On n'ignore pas sans doute en Grèce, que de graves intérêts dirigent en Orient les démarches des puissances européennes, et l'on ne se dissimule pas d'un autre côté que sur certains points leurs dissidences ne soient encore difficiles à concilier. Mais, en présence de ces dissidences elles mêmes, on conçoit difficilement qu'il leur soit sans cesse attribué une valeur plus importante que la tranquillité de l'Europe, et l'on s'expliquerait plus difficilement encore, que le bien être dont vingt cinq années de paix ont doté l'Europe, leur soit sacrifié aussi brusquement, lorsqu'en réalité la voie des arrangements pacifiques n'est point encore devenue impraticable. Le tems est passé, où d'étroites susceptibilités régentaient tyranniquement l'existence des peuples, et dans l'époque où nous vivons il n'est pas, heureusement, de voix plus impérieuse que celle des intérêts positifs. — Les nations se glorifient actuellement, non plus d'un chevaleresque enthousiasme, mais d'une sagesse de calculs et d'une prudence de démarches, aux quelles elles doivent leurs lumières et leurs richesses, — ainsi, puisqu'en définitive, au lieu de vaincre, il ne s'agit aujourd'hui que régler et d'organiser l'Orient, il est encore bien permis, quoiqu'en pense le journalisme, de croire que la solution du problème peut fort bien ne point être abandonnée à la fortune des batailles. Les gouvernemens doivent à la dignité de leurs états, de prendre, dans toutes les circonstances difficiles, une attitude de sévérité, ce qui explique parfaitement les armemens dont on parle, mais c'est précisément l'attitude prise par tout le monde, qui fait dès aujourd'hui entrevoir que, à propos de la scission Turco-Egyptienne, les puissances ne s'aventureront pas dans une guerre aussi désastreuse qu'elle menace de l'être, depuis que la science et l'industrie ont mis à la disposition de tous les états, de si formidables instrumens de destruction. — Et si nous ne craignons pas de paraître viser à la prophétie, nous dirions que ce sera lorsque tout le monde sera sous les armes, qu'on s'appercvra que la guerre est de part et d'autre impossible, à moins cependant qu'un incompréhensible vertige ne s'empare de quelque peuple; mais dans ce cas même il serait bien difficile que la guerre s'étendit à des proportions universelles. — Voilà comment se dessine ici l'opinion publique, et les journaux athéniens ont tort de se mettre pour ainsi dire à la remorque de la presse étrangère, car la situation du pays lui permet de juger les faits qui se déroulent, d'une manière infiniment plus calme et plus impartiale, que ceux qui y ont un intérêt quelconque à défendre ou à attaquer.

μέ τῶν ὁποῖον περὶ αὐτῶν καὶ ἀρχὰς ἐξετάσθημεν. Ὁ φίλος τοῦ λαοῦ ἤθελε πρᾶξι ἀρίστα ἐὰν ὁσάκις κάμνη τοιαύτας παρατηρήσεις, ἐβεβαίωσεν αὐτὰς διὰ τῶν ποσοτήτων παραθέσεων, διότι τὸ κοινὸν βεβαίως δὲν εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ παραδῆχεται τοὺς λόγους τοῦ ὡς χρησμούς. Τὸ καθ' ἡμᾶς περιοριζόμεθα νὰ παρατηρήσωμεν εἰς τὸν φίλον τοῦ λαοῦ ὅτι καμία ἀντίφασις δὲν ὑπάρχει μεταξύ τῶν δύο ἄρθρων τὰ ὅποια περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐδημοσιεύσαμεν, διότι οὐδέποτε ἀπεδώσαμεν εἰς τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος πράγματα τὴν ὁποίαν αὐτὸς τ' ἀποδίδει σοβαρότητα. Ἄν ὁ φίλος τοῦ λαοῦ φρονῇ τὸ ἐναντίον, ἅς τὸ ἀποδείξῃ· ἐπειδὴ δὲ ἐλάβαμεν καὶ αὐθις ἀφορμὴν νὰ ὑμιλήσωμεν περὶ τῶν περιστάσεων τούτων, σπεύδομεν νὰ διακοινώσωμεν εἰς τοὺς συμπολίτας μᾶς ὅτι, καθὰ εἶχαμεν προϋποθέσει, τὰ πράγματα ἐλάβον ἤδη μορφήν εὐνοστέραν πρὸς τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα.

Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ τελευταίου ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως ταχυδρομίου, ὁ Κ. Χρηστίδης εἶχεν ἤδη φθάσει αὐτοῦ καὶ εἶχε τύχει τῆς εὐμενεστέρως πρὸς τῷ διπλωματικῷ σώματι δεξιώσεως· ὁ ἐπιτετραμμένος τὰς ὑποθέσεις μᾶς ἐμελλε νὰ ἴδῃ προσεχῶς τὸν Ρεῖς Ἐφφέντην, ὅστις δι' ἀσχολίας κατεπειγούσας τὰς ὁποίας ἱκανῶς ἐξηγοῦσι τὰ προκείμενα ἐμβριθῆ πράγματα, ἠναγκάστη ν' ἀναβάλῃ ἐπὶ μικρὸν τὴν ὑπόδοχὴν του· τὰ πάντα ἐνεφάνισεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καλῶς ποιούσα ἤλπισε τὴν ταχεῖαν εἰρηκτικὴν διάλυσιν τῶν περὶ ὧν ὁ λόγος δυσκολιῶν καὶ τὴν μετ' ὀλίγον ἀποκατάστασιν τῶν φιλικῶν μεταξὺ τῶν δύο ἐπικρατειῶν σχέσεων.

Τὰ κατὰ τῶν Ἑλλήνων ληθέντα εἰς Κωνσταντινουπόλιν μέτρα ἀπεφασίσθησαν, ὡς γνωστον, ἅμα λαβ' ὕψους τῆς Υ. Π. τὴν εἰδήσιν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ συνθήκη δὲν ἐπικυρώθη καὶ πρὶν ἢ δοθῶσιν εἰς αὐτὴν αἱ ἀπατούμεναι ἐξηγήσεις. Δὲν ἀντιβάλλομε δὲ ἤδη ὅτι αἱ ἐξηγήσεις αὗται τὰς ὁποίας ἐπεφορέσθη νὰ δώσῃ ὁ Κ. Χρηστίδης θέλουσιν τύχει ἀκροάσεως ἀναλόγου μὲ τὴν ἐμβριθῆ των συμφερόντων τὰ ὅποια ἀφορῶσι, συμφερόντων ἐπίσης πολυτίμων εἰς ἀμφοτέρω τὰ κράτη. — Ἄλλως τε ἡ χαρακτηρίζουσα τὴν Κυβέρ. τῆς Α. Υ. δικαιοσύνη εἶναι ἱκανῆ ἐγγύησις ὅτι ἡ Κυβέρνησις αὕτη ἤθελε παραιτήσῃ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος μέτρα τῶν ὑποίων ἢ ὀριστικὴ παραδοχὴ ἤθελεν εἶσθαι ἐπιζήμια εἰς τὴν Τουρκίαν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἅμα δὲ καὶ εἰς τὰς φιλικὰς σχέσεις τὰς ὁποίας δύο γείτονα Κράτη ἔχουν ἀμοιβαίως συμφέρον νὰ τηρῶσιν. Ἐπιθυμητὸν δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἐὰν καὶ τινες τῶν ἐφημερίδων μᾶς τοιουτοτρόπως ἐστάθμιζον τὰς περιστάσεις ταύτας, πειθόμενοι ὅτι πᾶς φρόνιμος ἄνθρωπος δὲν ἠδύνατο εἰμὴ νὰ καταδικάσῃ τὰς ὑπερβολὰς εἰς ἃς ὑπέπεσον. Εὐχῆς ἄξιον λ. γ. ἤθελεν εἶσθαι ἂν τινες τῶν ἐφημεριδογράφων μᾶς ἀπέφρευον ὀμιλοῦντες περὶ Τουρκίας ἐκφράσεις ἐμπαιθεῖς καὶ ἐπιθετα ὑβριστικὰ οἷον τὸ βάρβαρος κλπ. διότι εἶναι ἀτοπον νὰ ὑβρίζεται τοιουτοτρόπως ὁλόκληρον ἔθνος καὶ μάλιστα ὅταν ὁ λόγος εἶναι περὶ ἔθνους καταβάλλοντος τότους ἀγῶνας χάριν τοῦ πολιτισμοῦ αὐτοῦ.

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ.

Ο ΛΙΩΝ.

Ὡς ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας τοῦ Ι. Καποδιστρίου λαμβάνει εὐτος ἀφορμὴν νὰ ἐπαναλάβῃ εἰς τὰ δύο τελευταῖα τοῦ φύλλου τοὺς τοσάκις ἀπονεμηθέντας εἰς τὸν ἄνδρα ἐκείνον βιογραφικοὺς ἐπαίνους. Ἄνθρωπος σημαντικὸς καὶ ἀφήσας ἰσχυρὸν λόγον ἄξια εἰς τὴν ἱστορίαν, ὅποιος ὁ Ι. Καποδιστρίης ἤθελεν εἶσθαι φυσικώτατον νὰ ἐπασχολήσῃ τὴν ἱστορίαν· ἀλλ' ἡ περὶ αὐτοῦ πραγματεία λαμβάνουσα θέσιν ἐν ἐφημερίδι, καὶ μάλιστα ἐν τῷ Λιῶνι καὶ μάλιστα ὡς ἄρθρον κύριον αὐτοῦ, δυσκόλως εἰσπορεῖ νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔχον τὸν ἀπλοῦν σκοπὸν τοῦ νὰ ἐπανορθώσῃ, ὡς λέγει ἡ ἐφημερίς αὕτη, τὴν ὑπόληψιν τοῦ ποτὲ Κυβερνήτου. Ἄλλως τε δὲν θέλομεν καὶ ποῖον κίνδυνον τρέχει ἤδη ἡ ὑπόληψις αὕτη ὅσοι δὲν δυνάμεθα τῶνόν τι νὰ ἐξηγήσωμεν τὸν ἦλον τοῦ Λιῶνος εἰμὴ ὡς ἀποβλέποντα εἰς τὸ παρὸν μᾶλλον ἢ εἰς τὸ παρελθόν. Ἄλλ' ὁ Λιῶν ματαίως καταναλίσκει τοὺς λόγους τοῦ ἐπὶ τοιαύταις κόφαις ἐπίσθιν.

Μετέπειτα ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐξακολουθεῖ τὸν ἑλευθὸν πάλαιον τῆς μετὰ τῆς Ἀθῆναις ὅστις δὲν ἠξυεῖται πῶς δύναται νὰ φανῇ ὡφελίμος εἰς ἀνθρώπους ἀξιοῦντας ὑπηρετεῖν τὰ γενικὰ συμφέροντα.

Η ΑΘΗΝΑ.

Πραγματεύεται περὶ τῆς διαχειρίσεως τῶν δημοτικῶν εἰσοδημάτων Ἀθῆναι καὶ στηλιτεύει τὴν παρατηρουμένην περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοτικῶν καθηκόντων ἄμελειαν.

Ο ΦΙΛΟΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ.

Ἀσχελεῖται περὶ ὑψηλῆς πολιτικῆς καὶ ἀνησυχεῖ ἤδη περὶ τῆς ἐπιτροπῆς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔγῃ εἰς τὰ πράγματά μᾶς ἡ τετραπλῆ συμμαχία. Ὁ φίλος τοῦ λαοῦ ἤθελε πρᾶξι φρονιμώτερον ἂν ἐπερίμενε νὰ ἴδῃ τὰ πραγματικὰ ἀποτελέσματα τῆς συμμαχίας ταύτης πρὶν ἢ ἐκφράσει τὴν περὶ αὐτῶν γνώμην του ἥτις ἄλλως δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰμὴ ὡς παντάπασιν ἀσφαίρετος.

Ὅπου μάλιστα διαπρέπει ὁ Λιῶν, εἶναι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν θεμάτων καὶ ἐπιχειρημάτων αὐτοῦ· καὶ ἰδοὺ λοιπὸν αὐτὸς τῶρα κατηγοροῦν τὸν ἑλληνικὸν Ταχυδρομὸν ἢ μᾶλλον τὸ ὑπουργεῖον, διότι λαμβάνει πάντοτε τὴν πρόνοιαν νὰ μᾶς χαρακτηρίσῃ ὡς ὄργανον τοῦ ὑπουργείου, κατηγορῶν λοιπὸν τὸ ὑπουργεῖον ὅτι συνεμάχησε μετὰ τῆς Ἀθῆναι καὶ τῶν φίλων τῆς κατ' αὐτοῦ, τοῦ Λιῶνος δηλαδὴ, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς προτάσεώς του ταύτης ἀναφέρων τὰς παραίνεσεις ὅσας τοσάκις ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ τῷ κάμωμεν ὡς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ λόγου του καὶ τὸ πείσμα τῶν φρονημάτων του κατὰ τὴν περὶ φιλορθοδόξιας συζήτησιν. Ἐὰν τὸ κομματικὸν πνεῦμα καὶ τὸ ἐξ αὐτοῦ παγίζον μικρὸν πάθος δὲν ἐτύφλωνεν τὸν Λιῶνα, ἤθελεν ἐνθυμηθῆ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἀθῆναν ἀπευθύνομεν πρᾶξι ἐπίσης αὐστηρὰ καὶ ἐνθυμηθῆ ὅτι καὶ εἰς τὴν Ἀθῆναν ἀφελήθη ἀπὸ τὰς παραίνεσεις μᾶς ταύτας διότι ἤθελε παρατηρήσει ὅτι ἡ Ἀθῆνα ἀφελήθη ἀπὸ τὰς παραίνεσεις μᾶς ταύτας διότι παρητήσῃ τὴν συζήτησιν ταύτην τὴν χρησίμω μόνον εἰς τὸ νὰ ἐξάπτῃ τὰς φιλονομικὰς τοῦ τύπου. — Ὁ Λιῶν ἀπεναντίας, μὴ θοῦς ἀκούσας εἰς τὰς συμβουλὰς μᾶς, ἐπέμεινεν ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς φωνὰς σου καὶ ἤδη ἐνῶ μόνος σοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ ὀργίζεται διότι εἰς μόνον αὐτὸν ἀποτενομεν τὰς παρατηρήσεις μᾶς καὶ φωνάζει ὅτι συνεμάχομεν ἐναντίον του μεθ' ἑνὸς κόμματος καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς νὰ ὑπηρετῶμεν τοιούτοτρόπως τὴν Κυβέρνησιν, τὴν προσηύδαμεν. — Ὁμολογεῖται ὅτι τὸ πρὸς τὰ συμφέροντα τῆς Κυβερνήσεως φίλτρον αὐτὸ τοῦ Λιῶνος παρέχει τὴν καινοφανῆ καὶ ἤθελεν εἶσθαι ἐπιθετικώτατον ἂν ἦτο δυνατόν νὰ τὸ πιστεῦσωμεν ὡς εὐλακρον, ἀλλὰ κατὰ δύστυχίαν καὶ ἤδη τὸ σύστημα τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἐπιβεβαιεῖ ὅτι πρὸ δύο περιπέπων ἑτῶν μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ πρώτου αὐτῆς φύλλου εἶχαμεν εἰπεῖ περὶ αὐτῆς, ὅτι ὄλοσθ' ὑπάρχουσι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἄνθρωποι, οἵτινες ἀπὸ τῆς ἐγκαθηρόσεως τῆς Βασιλικῆς Κυβερνήσεως οὐδὲν ἔμαθον καὶ οὐδὲν ἀπέμαθον.

L'Ami du Peuple prétend que nous avons changé de langage au sujet de l'affaire de Constantinople, et que nous avons baissé le ton d'une manière fort sensible. L'Ami du Peuple ferait bien, lorsqu'il fait des remarques de cette nature, d'en appuyer l'énoncé par les citations; car il nous accordera probablement que le public n'est pas tenu de prendre ses oracles pour préceptes d'évangile. Chacun son genre cependant, et notre intention n'est point de quereller l'Ami du Peuple sur le choix de sa méthode. Nous nous bornons à lui faire remarquer qu'entre les deux articles que nous avons publiés sur cet objet, il n'existe aucune contradiction, et ce par la seule raison que nous n'avons jamais attribué à ces faits l'importance qu'il leur a trouvée, et qu'il serait probablement fort embarrassé de prouver. — Mais puisque nous trouvons cette occasion de parler de nouveau de ces circonstances, nous nous empressons de communiquer à nos concitoyens que, comme nous l'avions prévu, les choses ont déjà pris une physionomie beaucoup plus favorable aux intérêts helléniques.

Lors du départ du dernier courrier de Constantinople, Mr. Christidis y étoit arrivé depuis quelques jours, et se louait beaucoup de l'accueil plein d'intérêt et de bienveillance qu'il avait reçu des membres du corps diplomatique, Mr. Christidis devait être très prochainement reçu par le Reis-Effendis que des occupations graves, qu'expliquent assez les circonstances actuelles, avaient obligé d'ajourner l'audience de réception; tout fesait en un mot présager que la Grèce avait eu raison de compter que ces difficultés s'aplaniraient promptement, et que les relations entre les états auraient bientôt repris leur bienveillance réciproque.

Les mesures prises à Constantinople, à l'égard des Hellènes ont, comme chacun sait, été adoptées lors de l'annonce à la S. Porte de la non ratification du traité de commerce, et avant que le gouvernement de S. H. eut reçu les explications que comportait la circonstance. Mr. Christidis étant arrivé à Constantinople, chargé de présenter ces explications, nous ne doutons point qu'elles ne soient accueillies avec les égards que méritent les intérêts qu'elles concernent et qui sont communs aux deux états. — Les sentimens d'équité qui caractérisent le gouvernement de S. H. nous sont, du reste, garans qu'il reviendra sur les mesures en question, dont l'adoption définitive serait également désavantageuse aux intérêts, et de la Turquie et de la Grèce, ainsi qu'aux bonnes relations qu'il importe toujours de conserver entre deux nations voisines. — Il eut été à désirer, que certains de nos journaux eussent ainsi compris ces circonstances, et qu'ils eussent senti que tout homme calme et sensé ne pouvait que désapprouver les exagérations aux quelles ils se sont livrés. Il eut été par exemple à désirer que certains de nos journaux s'abstinssent de toute expression passionnée, telle que l'épithète de *barbare*, dont ils ont gratifié la Turquie. — Certes, il est en général de la dernière inconvenance d'envelopper toute une nation dans une injure vague et indéterminée; mais, les journaux dont nous parlons auraient dû surtout comprendre combien l'épithète de *barbare* est déplacée, de leur part, et s'adressant à un pays qui fait de si grands efforts pour s'avancer dans la civilisation, et dont les institutions nouvelles, traduisent si éloquemment les desirs et les espérances de progrès moral et politique.

REVUE DES JOURNAUX.

LE SIÈCLE.

A propos de la correspondance du Comte Capodistria, ouvrage nouvellement publié à Athènes, le Siècle reproduit encore une fois dans ses deux derniers numéros les éloges biographiques si souvent prodigués à la mémoire de ce personnage. — Nous trouverions fort simple que l'histoire s'occupât de la vie d'un homme remarquable comme le fut le Comte Capodistria; mais, en Grèce, et par le Siècle, on ne peut se dissimuler qu'il ne s'agit pas seulement, comme le dit ce journal, de rétablir la réputation politique du ci-devant président de la Grèce. Cette réputation n'a jamais été compromise, et nous ne nous expliquons le zèle du Siècle qu'en vue de certaines espérances qui tiennent beaucoup plus au présent qu'au passé. — Mais l'éloquence du Siècle est peu influente, et on peut le laisser s'évertuer à son aise dans ces sortes de panégyriques.

Le Siècle continue toujours cette pitoyable polémique qui existe entre lui et la Minerve et nous nous demandons en quoi elle peut paraître utile à des gens qui ont la prétention de servir les intérêts généraux.

LA MINERVE.

Ce journal s'occupe de l'administration des revenus de la commune d'Athènes et critique la négligence qu'il remarque dans l'exercice des fonctions de la municipalité.

L'AMI DU PEUPLE.

Il s'occupe de haute politique et s'inquiète déjà de l'influence de la quadruple alliance sur les affaires du pays. — L'Ami du Peuple ferait bien d'attendre que quelques faits vinsent servir d'appui à ses opinions, — car jusqu'ici, on peut les accuser de ne résulter que d'un caprice personnel.

ο Αιών γνώσκει αόριστα ότι ούδέποτε υπεκύψαμεν εις την επίβροικον ούδενος κόμ...

Le Siècle est toujours aussi heureux que sensé dans le choix de ses thèmes et de ses arguments. Le voici maintenant qui accuse le Courier Grec, ou plutôt le ministère, car il a bien soin de remarquer que cette feuille en est l'organe, de s'être ligné contre lui, Siècle, avec la Minerve et ses amis; et comme preuve le Siècle reproduit les remontrances, que nous avons eu si souvent occasion de lui adresser, au sujet de son langage et de son opiniâtreté, lors des discussions relatives à l'affaire des philorthodoxes.

ΔΙΑΦΟΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Διά Βασ. Διατάγματος ο Κύριος Ευστάθιος Τυπάλδος, εισαγγελεύς...

— Συνεκαλέσθησαν διά την 20 τ. μ. τα έπαρχιακά συμβούλια Πατρών και Καλαμιών...

— Δι' Υ. Β. Διατάγματος μετετέθη εις την διοίκησιν Αχαΐας ο μέχρι τουδε διοικητής Νάξου Κ. Αμβροσιάδης.

— Δι' έτέρου Υ. Β. Διατάγματος μετετέθη ως γραμμ. της διοικήσεως Μεσσηνίας, ο γραμμ. της διοικήσεως Ύδρας Κ. Γκούστης.

— Έφθασαν εις Πύλον από τους άγιους τεσσαράκοντα της Ηπειρου είκοσι και πέντε επιβάται των οποίων, διά τας κατά δύο Βείδων Άλβανών καταδρομάς της Υ. Πάρτας, έληστέυθησαν αι οικίαι και αποθήκαι...

Le Siècle, sait fort bien que nous ne pouvons être influencé par aucun parti; et ce sont probablement les expériences qu'il a faites de cette vérité, qui nous valent ses ridicules attaques; mais qu'il y songe bien, ces attaques sont aussi impuissantes que maladroites, aujourd'hui surtout que, plus que jamais, les mobiles qui le font agir ne sont un mystère pour personne.

V. A. B.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Αι Ευρωπαϊκάι έφημερίδες αναφέρουσιν ότι ο νέος Λουδοβίκος Βονοπαρτης έπειράθη και αυθις να εισβάλη εις Γαλλίαν.

— Αι πολεμικαί παρασκευαί εξακολουθούσιν, ως φαίνεται, εις Γαλλίαν, όχι όμως τοιαύται ώς να εμφαίνωσι άφευκτον και προσεχή την ρήξιν.

Ο ναύαρχος Δυπερρέ έδιορίσθη αρχηγός των ναυτικών δυνάμεων της Μεσογείου. Ο ναύαρχος Λαλάνδος μένει επί κεφαλής του στόλου της Ανατολής.

Ελέγετο όμοίως ότι ο έν Λονδίνω πρέσβυς της Γαλλίας Κ. Γυζώτος άνακαλείται και διορίζεται άντ' αυτού επιτετραμμένος τις τας ύποθέσεις.

FAITS DIVERS.

Par ordonnance royale Mr. Tipaldos jusqu'ici procureur du Roi à Missolonghi a été nommé aux mêmes fonctions à Chalcis.

— Les conseils provinciaux de Patras et de Calamès sont convoqués pour le 20 de ce mois.

— Par ordonnance royale, Mr. Ambrosiadès gouverneur de Naxos est nommé gouverneur de l'Achaïe.

— On nous annonce, que 25 personnes sont arrivées dernièrement dans le port de Navarin, venant de l'Epire qu'elles ont été forcées de fuir, par suite des violences exercées contr'elles et contre leurs propriétés par des Albanais.

NOUVELLES EXTERIEURES.

Les journaux d'Europe rapportent que le jeune Louis Bonaparte vient de faire en France une nouvelle tentative d'invasion. Cette fois il a été encore moins heureux que la première, et dès son apparition dans la ville de Boulogne, il a été arrêté, lui, et la plupart des personnes qui l'accompagnaient.

Les préparatifs de guerre semblent continuer en France, mais dans des proportions toutefois, qui ne montrent pas qu'elle soit inévitable ou prochaine.

L'armée de terre n'est jusqu'à présent augmentée que des classes de 1836 et 1839, c'est-à-dire, d'environ 110,000 hommes, et l'armée maritime de 10,000 matelots.

L'amiral Duperré a été nommé au poste de commandant les forces navales dans la méditerranée.

L'amiral Lalande demeure à la tête de l'escadre du levant.

On annonçait aussi le rappel de Londres de M. Guizot et son remplacement par un chargé d'affaires.

Trois employés supérieurs du ministère des affaires étrangères sont partis pour Vienne et pour Berlin avec des dépêches. On assure, dit le Sémaphore, que le gouvernement Français attend encore la réponse à ces notes, avant de prendre des mesures tout à fait significatives.

Le Roi Louis Philippe a quitté Paris pour se rendre au chateau d'Eu, ce qui rassure tout le monde contre les bruits de guerre, car il est bien évident que si l'on touchait à une conflagration générale, Louis Philippe ne quitterait pas Paris.

ΤΟΥΡΚΙΑ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ.

Άναγινώσκωμεν εις την Ήχ. ω της Ανατολής.

Διά του άρχιθέτου ένταύθα κατά την παρελθούσαν παρασκευήν Τσχανικου άτμοκινήτου, ο Μεχμέτ Άλής διεύθυνεν προς τον μέγαν Βεζύρην επιστολήν γραφείσαν, ως φαίνεται, επί τῷ σκοπῷ τῷ να έκφοβίση τὸ Διόβανιον...

Κατά την παρελθούσαν έβδομάδα έκανήν έγκυμεν έντύπωσιν εις τὸ κοινὸν ἡ διασπαρείσα είδησις ότι συνωμοσία τις άνεκαλύφθη...

— On lit dans l'Echo de l'Orient:

Par le bateau à vapeur toscan il Padre dei Pellegrini arrivé ici vendredi dernier Méhémet Ali a adressé au Grand Visir une lettre qui paraît avoir été calculée pour indimider le Divan. Sous le voile d'une humilité affectée, le Pacha laisse percer des menaces. Il fait allusion, sinon à la signature de la convention, du moins aux bruits qui étaient parvenus jusqu'à lui de l'intention des puissances de prendre une détermination sur les affaires d'Orient. Dans le but probablement d'agir sur l'esprit des masses, il se pose, dans cette lettre, en défenseur zélé de l'Islamisme, accuse les puissances de n'avoir d'autre objet que l'anéantissement de la religion musulmane, enfin il laisse entrevoir que quelle que soit leur résolution, il ne cédera point et qu'il se jettera plutôt dans tous les hasards d'une résistance opiniâtre. Mais ce langage n'a servi qu'à mieux dévoiler les inquiétudes que lui faisait éprouver l'accord qui allait finalement s'établir entre les alliés de la Sublime Porte, et nul n'a pu être la dupe ni de ses protestations ni de ses menaces. Il n'est pas impossible, sans doute que dans le délire de la vanité, il n'essaie encore de ces résolutions hasardées qui lui ont trop souvent réussi. Mais les temps ont changé. Aujourd'hui, grâce à l'unanimité qui s'est établie dans les déterminations de la conférence de Londres, il a perdu sa principale chance de succès, c'est-à-dire, la divergence des intérêts européens. Sa résistance pourra peut-être encore prolonger la crise, mais l'issue n'en saurait être douteuse.

— Le public s'est beaucoup préoccupé la semaine dernière du bruit d'une conspiration qui aurait été découverte à Constantinople. Ainsi qu'il arrive toujours dans ces cas, le fait a été singulièrement exagéré, et si nous n'en avons pas parlé dans notre dernière feuille, c'est que vraiment nous ne soupçonnions pas les intentions auxquelles ce fait a donné lieu. Voici la vérité. Quelques malveillans, appartenant à la classe des prolétaires semblaient, en effet, avoir conçu le projet insensé de troubler la tranquillité publique. Le gouvernement n'en fut pas plutôt informé que tous ces misérables furent immédiatement arrêtés et consignés dans les prisons du Séraskériat. Une enquête eut lieu et elle prouva que cette folle tentative n'était faite pour inspirer aucune inquiétude. Aussi le gouvernement se montra plus disposé à la pitié qu'à la rigueur envers ses auteurs.

— Le 8 du courant, le bateau à vapeur de guerre russe l'Etoile Polaire est parti pour Odessa. On le dit porteur de dépêches importantes et la coïncidence de son départ avec l'arrivée du bateau toscan Il padre dei pellegrini fait penser que son expédition a pour objet de faire parvenir avec célérité au cabinet de Russie la lettre de Méhémet Ali dont nous avons déjà parlé plus haut. Dimanche sont également partis deux estaffettes pour Londres et Vienne, apparemment dans le même but.

— La nouvelle des complications qui étaient survenues en Servie, M. Antitch chargé d'affaires de Servie à Constantinople était parti pour Belgrade. On le sait arrivé dans cette ville. Les dernières nouvelles qui nous sont parvenues représentent toujours les choses dans le même état; cependant on comptait beaucoup sur la présence de Moussa Savfeti Effendi le délégué de la Porte, arrivé depuis peu, pour calmer l'irritation qui régnait dans les esprits.

— S. A. R. le Prince Paul de Wurtemberg a quitté Constantinople la semaine dernière après y avoir fait un séjour de quelques semaines. S. A. R. se rend à Vienne. Elle s'est embarquée sur le bateau à vapeur le Ferdinando qui partait pour Kustendjé.

— Les lettres reçues de Trébisonde, sous la date du 6 courant, font mention de quelques troubles qui ont éclaté à Tokat, par suite de vifs démêlés survenus entre le mouhassil de cette ville et les primats. Nous n'avons pas encore des détails précis sur cet événement; nous savons seulement que la population, irritée de quelques actes arbitraires de ce mouhassil, l'a massacré.

Le gouvernement, ne voulant pas laisser impunis les auteurs de ces désordres, vient de noliser les bateaux à vapeur de la compagnie du Danube le Metternich et le Seri Perwas pour aller à Nicomédie prendre quelques troupes qu'ils porteront à Samsoun et qui de là se rendront à Tokat. Ces troupes sont sous le commandement de Zekeria Pacha, nommé tout récemment muchir de Sivas et qui se trouve encore ici. Zekeria Pacha est chargé de prendre connaissance, sur les lieux, de ce qui s'est passé et d'y rétablir la tranquillité.

Le bruit a couru qu'un corps de troupes persanes était entré à Bagdad, mais, d'après toutes les informations que nous avons pu recueillir, ce bruit paraît dénué de fondement.

— On lit dans le journal de Smyrne:

La politique a complètement languie ici toute cette dernière semaine, cause des fêtes du mariage de la princesse Atiyé. Du reste, on ne peut s'attendre à rien de bien saillant avant la notification qui doit être faite à Méhémet-Ali, par l'envoyé de la S. Porte, des dispositions du traité du 15 juillet, et de la réponse du vice-roi. On est donc dans l'expectative des événements, mais on espère que le pacha d'Egypte ne voudra pas s'exposer à tout ce qui le menace, et qu'il finira par se montrer plus disposé à accéder aux vœux des puissances qui désirent la pacification de l'empire ottoman.

La S. Porte a été fermée pendant sept jours, ainsi il ne s'y est pas traité d'affaires. Les conseils ont commencé de nouveau depuis jeudi dernier, et se sont poursuivis avec régularité. Presque tous ont été consacrés à des discussions relatives à la question égyptienne.

— Les bateaux à vapeur le Seri-Perwas et le Metternich, sont arrivés le 12 d'Ismid avec 1,400 albanais, ils sont repartis le soir même pour le lieu de leur destination.

Les vaisseaux le Montebello, portant le pavillon de M. le contre amiral de la Susse l'Hercule, le Santi-Petri et le Diadème, sont partis lundi matin pour le mouillage d'Ourlac, où se trouvent toujours les quatre autres vaisseaux de l'escadre française.

Sont également partis;

Pour Malte, les bateaux à vapeur anglais la Cofiance et le Phœnix, le premier dimanche, et le second lundi soir. Le Phœnix était arrivé ici dimanche.

Pour rallier M. le contre-amiral Bandiera, la frégata la Gurrière, commandée par S. A. I. l'archiduc Frédéric, et la corvette la Lipsia, l'une le 15 et l'autre le 16 de ce mois.

Le Beacon est retourné sur notre rade lundi soir; la corvette le Hazard est arrivée de Malte hier dans la journée.

La petite flotille turque, composée d'un vaisseau de ligne, de deux frégates et de deux corvettes, qui était partie de Constantinople il y a quelques jours, est arrivée à Mételin. Les capitains Walker et Hutchinson Lee se trouvent à bord de ces bâtimens qui doivent rejoindre la flotte anglaise et se placer sous le commandement de l'amiral Stopford, pour agir de concert avec lui contre l'Egypte, en cas d'événemens.

AVIS.

Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 394.

Le Jeudi 22 août (3 septembre) et jours suivans, à 10 heures du matin, on vendra aux enchères publiques, pour cause de départ, les marchandises composant le fonds de commerce de Mr. Louis Vidal, marchand Français.

On continuera à vendre aussi de gré à gré et au rabais.

ήθελον έχειν κληρονομικός ή άλλως πως απαιτήσεις επί της ρήθισης περιουσίας να παρουσιασθούν εις τό προξενείον τουτο αυτοπροσώπως ή δι' επιτρόπου των εις προθεσμίαν ήμερών εξήκοντα και μιξς, άφ' ής καταχωρηθή ή παρούσα ειδοποίησις εις την εφημερίδα, ό Ελλην. Ταχυδρομός, διά τά παρατερω.

Εν Σμύρνη την 29 Ιουλίου 1840. Ο Προξενος της Ελλάδος Θ. ΞΕΝΟΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALL.

κεν άφορμήν. Ίδού ή άλήθεια· κακοήθεις τινες άνθρωποι άνήκοντες εις την εσχάτην της κοινωνίας τάξιν, συνέλαβον, φαίνεται, τον παράφρονα σκοπόν του να ταραξώσι την ήσυχίαν ή Κυβέρνησις άμα πληροφορηθείσα περί τουτου διέταξε την σύλληψιν και φυλάκισιν των ταραξιών τουτων, ήπερ και έγινετο, εξετασείως δε ενεργηθείσης, άπεδείχθη ότι ή άνόητος αυτή επιχείρησις, δεν ήτο φύσειωσ τοιαύτης ώστε να εμπνεύτη πραγματικήν τινα άνησυχίαν, όθεν και ή Κυβέρνησις έδειξε μάλλον οίκτον παρά άσθηρότητα εις τους άυτοουργούς της.

Την 8 του τρέχοντος το πολεμικόν Ρωσικόν άτμοκίνητον, ο Πολικός Ας ήρ, άνεχώρησε δι' Ούσσαν, λέγεται δε ότι φέρει ούσιώδη έγγραφα και ως εκ της συμπτώσεως της άναχωρήσεώς του με την άφιξιν του Τοσκανικου άτμοκίνητου, περί ου άνωτέρω έγινετο λόγος, εικάζεται ότι άπεστάλη διά να κομίση όσον ενεστι τάχιον εις την Ρωσικην Κυβέρνησιν την επιστολήν του Μεχμέτ Αλή την όποιαν το βηθέν άτμοκίνητον έφερε. Δύο ταχυδρομοί εστάλησαν επίσης την παρελθούσαν κυριακήν εις Λονδίνον και Βιέννην, ως φαίνεται, επί τῷ αυτώ σκοπῷ.

Αμα άφιχθείσης ενταύθα της ειδήσεως των δυσκολιών όσαι άνεψύχσαν εις Σερβίαν, ο Κύρ. Αντίγης επιτετραμμένος τας ύποθέσεις της Σερβίας εις Κωνσταντινούπολιν άνεχώρησε διά Βελιγράδιον και ήδη, ως πληροφορούμεθα, έφθασεν εις την πόλιν ταύτην. Κατά τας τελευταίας εκείθεν έλθούσας ειδήσεις τα πράγματα φαίνονται διατελούντα πάντοτε εις την αυτήν κατάστασιν, άλλ' όμως ελπίζετο ότι θέλει συντελέσει πολύ εις την κατεύνασιν του επικρατούντος ερεθισμού ή παρουσία του πρό μικρού φθάσαντος αυτόθι άπεσταλμένου της Πόρτας Μουσσά Σαβετή Έφέντη.

Η Α. Βασιλ. Υψηλότης, ο πρίγκιψ Παύλος της Βυρτεμβέργης άνεχώρησεν την παρελθούσαν έβδομάδα από Κωνσταντινούπολ. όπου είχε διατρίψει εβδομάδας τινάς, διευθύνεται δε εις Βιέννην και έπεβιάσθη επί του άτμοκίνητου ο Φερδινάνδος.

Αι εκ Τραπεζούντος έλθούσαι επιστολαί από ο του ενεστῶτος άναγγέλουσιν ότι ταραχαί τινες συνέβησαν εις Τοκάτι, κατά συνέπειαν σφοδρών διενέξεων μεταξυ του Μουχασίλι της πόλεως ταύτης και των προυχόντων. Άγνοούμεν εισέτι τά περιστατικά του συμβάντος τουτου, ότι μόνον ήξέυρομεν είναι ότι ο λαός έσφαζεν τον Μουχασίλιν τουτον, ερεθισθείς από τινας αυθαίρετους αυτου πράξεις.

Η Κυβέρνησις θέλουσα να μη μείνωσιν άτιμώρητοι οι άυτοurgoί των ταραχών τουτων έναύλωσε δύο άτμοκίνητα της εταιρίας του Δουνάβεως και έπεμψεν αυτά εις Νικομήθειαν διά να παραλάβωσιν αυτόθι στρατεύματα τινα και τά μεταφέρωσιν εις Σαμσούνι όθεν ταυτα θέλουσιν μεταβή εις Τοκάτι. Τά στρατεύματα ταυτα έτέθησαν υπό την άρχηγίαν του Ζεκεριάπασια επιφορτισθέντος να λάβη γνώσιν επί τόπου των διατρεξάντων και ν' άποκαταστήσῃ αυτόθι την ήσυχίαν.

Φήμη διεδόθη ότι έν σώμα Περσικόν στρατευμάτων ήχεν εισέλθη εις Βαγδάτιον, άλλά καθ' όλας τας όποιας έλάβομεν πληροφορίας ή φήμη αυτη φαίνεται όλως διόλου άνυπόστατος.

Αναγνώσκουμεν εις την εφημερίδα της Σμύρνης.

Καθ' όλην την παρελθούσαν εβδομάδα, ή πολιτική ήτον ενταύθα εις έντελή άπραξίαν εξαιτίας των εορτών εις τας όποιας έδοκεν άφορμήν ο γάμος της πραγμαπίσεως Ατιυές· άλλως τε δεν έχομεν και να περιμένωμεν ούσιώδες τι πριν ή διακοινωθή εις τον Μεχμέτ Αλή ή άπόφασιν των δυνάμεων και όώσει ούτος την άπόφασιν του· ο κόσμος λοιπόν περιμένει το άποτέλεσμα του τελευταίου τουτου κινήματος, άλλά γενικώς ελπίζεται ότι ο Μεχμέτ Αλής δεν θέλει έκτεθῆ εις όλον τον όποιον τρέχει κίνδυνον και ότι θέλει φανῆ ευδιάθετος ήδη εις τας εύχάς των δυνάμεων.

Η Υ. Πόρτα είχε κλείσει επί έπτά ήμέρας και δεν ήργάσθη παντάπασιν εις το διάστημα τουτο· επανήλθον δε τά συμβούλια εις τας εργασίας των από της παρελθούσας πέμπτης και έκτοτε δεν έπαυσαν συνερχόμενα και συσχεπτόμενα περί του Αιγυπτιακού ζητήματος.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Αριθ. πρωτ. 3596.

Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 379.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

Γνωστοποιεί,

Ότι κατά την προς την Βασ. Γραμματείαν των Έξωτερικῶν κοινοποίησιν του ενταύθα επιτρόπου της Οθωμανικής Πόρτας, πολλοί των ύπάρχοντων Έλλήνων πρό άπτά ή όκτώ έτών αγοράσαντες κτήματα παρ' Οθωμανών, καθυστερούσι μεχρι τουδε μέρος της ποσότητος της αγοράς και διά τουτο δεν έλαβον ούδε χοτζέτια· έτεροι δε δεν έλαβον χοτζέτια ωσαύτως, καθο μη συμμορφωθέντες με τάνομισμένα και τοι πληρώσαντες ήδη το αντίτιμον της αγοράς.

Αι περιάσεις αυται επιφέρουσι βλάβην εις τά συμφέροντα άμφοτέρων των μερών, καθότι οι μὲν Οθωμανοί στερούμενοι των χρημάτων των δεν δύνανται να άναχωρήσωσιν έντεθεν, οι δ' Έλληνες μη όντες εφοδιασμένοι με τ' άνήκοντα χοτζέτια, θέλουσιν έχει έκταθειμένας εις κίνδυνον τας ιδιοκτησίας των, και διαταράττεσθαι εις το μέλλον από απαιτήσεις συγγενών, γειτόνων, του δημοσίου κλπ.

Γνωστοποιούντες ταυτα προς τους κατοίκους της υπό την διοίκησιν μας επαρχίας, προτρέπομεν τους όσοι εξ αυτών εύρίσκονται εις την ειρημένην κατηγορίαν να σπεύσωσιν να εφοδιασθών μετ' άνήκοντα χοτζέτια, έντός τριακοντα ή τεσσαράκοντα από τουδε ήμερών, καθότι παρελθούσης της προθεσμίας ταύτης, πιθανόν να διατρέξωσι τον κίνδυνον του να μη δυνηθώσι πλέον να εξασφαλίσωσι τας ιδιοκτησίας των διά των άνήκοντων έγγραφων.

Εν Αθήναις, την 25 Ιουνίου 1840.

Ο Διοικητής Γ. ΛΕΒΕΝΤΗΣ.

Ο Γραμματεύς Σ. Ευκλιδης.

Αριθ. έγγραφ. 1005.

Αριθ. βιβλ. καταχωρ. 386.

Ο Δήμαρχος Σπάρτης.

Δηλοποιεί,

Ότι από τας εγκριθείσας παρὰ της Βασιλ. Κυβερνήσεως εμπορικῶς πανηγύρεις εις τό Έλληνικόν κράτος είναι και ή κατ' έτος τελουμένη πανήγυρις κατά τον δήμον Σπάρτης εις την θέσιν Πανηγυρίστρια του Μησθρά· ή εμπορική αυτη πανήγυρις άρχεται την 20 του ενεστῶτος Αυγούστου και διαρκεί μέχρι της 29.

Γνωστοποιούμεν δε τουτο εις τό κοινόν ίνα, όσοι επιθυμοῦν να λάβουσιν μέρος εις την πανήγυριν ταύτην και να ώφεληθώσιν από τά διάφορα του εμπορίου συναλλάγματα, προσέλθωσιν εις αυτην με την διαβεβαίωσιν ότι ή δημοτική άρχή θέλει επαγρυπνεί διά την πλήρη ασφάλειάν των.

Εν Σπάρτη, την 5 Αυγούστου 1840.

Ο Δήμαρχος Έμ. Μελετόπουλος.

Αρ. πρωτ. 461.

Αρ. βιβλ. καταχωρ. 391.

Το εν Σμύρνη Βασιλικόν Έλληνικόν Προξενείον

Δηλοποιεί, ότι

Τελευταίως κατά την δεκάτην του τρέχοντος μηνός ενταύθα του Ιωάννου Νικολαΐδου εκ Κύπρου, δημότου Αθηνών, το επαγγελμα υπηρέτου, το Προξενείον τουτο έλαβε τά παρὰ του νόμου διοριζόμενα μέτρα προς εξασφάλισιν της εύρεθείσης μικρῶς αυτου περιουσίας.

Ειδοποιούμενοι λοιπόν εγκαιρως περί του τοιούτου προσκαλούνται, όσοι τυχόν

Ο υπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.